

Čeladenská fontána

Zpravodaj BESKYDSKÉHO REHABILITAČNÍHO CENTRA

3, 4 / 2022, ročník XIV.

Časopis ČELADENSKÁ FONTÁNA je vydáván pro zaměstnance, klienty a partnery Beskydského rehabilitačního centra v Čeladné. Cílem Fontány je přinášet informace všem, kteří se chtějí dozvědět více o tom, jak zde, na úpatí Ondřejníku, pomáháme těm, kteří potřebují upevnit zdraví. Je to jednoduché: díky zdejším mimořádně příznivým klimatickým podmínkám a vysoké úrovni rehabilitační péče je BRC vyhledávaným zdravotnickým zařízením s výbornou pověstí. Za neopakovatelnou a dnes velmi vzácnou atmosférou rodinných lázní k nám jezdí pacienti z celé republiky. Tímto zveme i vás. Všechna vydání Čeladenské fontány najdete také na www.brc.cz.

ÚSPĚŠNÁ AKREDITACE: DO TŘETICE VŠEHO DOBRÉHO...

Komplex budov Léčebního domu Dr. Storch I (vpravo) s novou rehabilitací a nového Dr. Storch II jsme v lázeňském parku dokončili v létě 2020. Auditori Spojené akreditační komise v něm proto byli poprvé, předchozí akreditaci jsme získali v roce 2019. I vybavení těchto dvou budov s novou rehabilitací přispělo k naší úspěšné obhajobě akreditace letos v květnu. Více na dalších stranách.

ÚSPĚŠNÁ AKREDITACE: DO TŘETICE VŠEHO DOBRÉHO...

Andrea Anderle Adamová

3. a 4. května 2022 proběhlo v BRC Čeladná šetření Spojené akreditační komise, jehož výsledkem bylo už v pořadí druhé obhájení akreditace zdravotnického zařízení na další tři roky. V posledních třech letech se novými vedoucími stali hned čtyři zaměstnanci – vedoucím lékařem je Prim. MUDr. Miroslav Zajonc, funkci hlavní sestry vykonává Zdeňka Kišová, MBA, vedoucím fyzioterapeutem je Bc. Jan Neuwirth a provozním náměstkem Ing. Tomáš Bajgar. Oni čtyři byli tedy u akreditace nováčky, i když jsou dlouholetými zaměstnanci centra a samozřejmě se v předchozích letech na části příprav už podíleli.

NOVÁČCI SE OSVĚDČILI

Akreditačního šetření se spolu s nimi zúčastnil ředitel rehabilitačního centra MUDr. Milan Bajgar a manažerka kvality Bc. Olga Sekerášová. Naše akreditace je nyní platná do 3. května 2025, poprvé jsme ji získali v červnu 2016 a obhájili v dubnu 2019. A protože jsme znovu potvrdili vysokou úroveň našich služeb, určitě můžeme říci, že „nováčci“ se osvědčili. A s nimi dalších (zbývajících :-)) 230 zaměstnanců našeho rehabilitačního centra.

CO JE AKREDITACE?

Co vlastně získání akreditace znamená v praxi pro naše pacienty? Zjednodušeně řečeno je potvrzením toho, že děláme správné věci správným způsobem, a že je děláme vždy stejně. Týká se tedy především pracovních postupů a kvality jejich provádění. Pro pacienty to znamená jistotu, že se o každého postaráme tak, jak bude potřebovat, a že jeho léčba bude kvalitní a bezpečná. Nejedná se ale zdaleka jen o postupy při poskytování ošetrovatelské a rehabilitační péče, ale

také o provozy stravovacího, technického a správního úseku. A čeho se šetření členů akreditační komise týká?

Odpověď na tuto otázku a některé z výhod akreditace jsme vybrali z textů, uvedených na webových stránkách Spojené akreditační komise: „Obecně platí, že jakýkoli systém řízení kvality, zavedený ve zdravotnické organizaci, zvyšuje míru bezpečí poskytované péče a její kvality. Tím, že dojde ke standardizaci – tedy k přesnému popisu vybraných (obvykle rizikových) procesů (například podávání léků)... – zvýší se pravděpodobnost, že pracovníci budou tyto procesy provádět stejným způsobem – minimalizuje se nežádoucí variabilita... Národní legislativa se týká vedení dokumentace, ordinace léčiv, jejich skladování, hygienických požadavků, personalistiky, požadavků na bezpečnost přístrojové techniky... v akreditovaných zařízeních se zvýší transparentnost, jasně se stanoví představy o indikacích k přijetí, propuštění či překlada, stanoví se minimální rozsah dokumentace poskytnuté péče...“

PŘÍPRAVY

V podstatě by se dalo říci, že příprava na akreditaci začíná hned po skončení akreditace předchozí a probíhá po celé další tři roky. Přinejmenším proto, že průběžně provádíme pravidelné vnitřní audity jednotlivých pracovišť a vedoucí pracovníci dbají na svých úsecích na to, aby vše bylo v pořádku. Je také třeba aktualizovat standardy podle toho, jak se mění legislativa. Příprava na vlastní šetření akreditační komise začala měsíc před stanoveným datem příjezdu jejích členů. Tehdy jsme obdrželi kromě přesného harmonogramu průběhu dvou dnů akreditačního šetření také vzory dvou úvodních prezentací (prezentace vedení zdravotnického zařízení a projekt zvyšování kvality a bezpečí), včetně konkré-

Dlouholetý zaměstnanec rehabilitačního centra a primář MUDr. Miroslav Zajonc převzal funkci vedoucího lékaře vloni, jako člen vedení se tedy akreditace zúčastnil poprvé.

ních standardů. Vzory byly oproti předchozím akreditačním nové, a tak jsme úvodní prezentaci vypracovávali podle nich.

DEN PRVNÍ

Členy akreditační komise byli zdravotníci MUDr. Jakub Fejfar a Mgr. Martina Šlízová, MBA, za technickou část odpovídal Ing. Petr Hýža. Po krátkém úvodním představení a uvítání jsme začali. V části představující zdravotnické zřízení uvedl ředitel BRC Milan Bajgar organizační strukturu, spektrum poskytované péče, vizi, misi, strategii a další požadované údaje, včetně dosažených úspěchů a plánů do budoucna. V části týkající se projektu zvyšování kvality a bezpečí měla slovo manažerka kvality Olga Sekerášová a seznámila komisi s organizačním a personálním zajištěním kvality a bezpečí, se systémem řízení kvality a se základními standardy v této oblasti.

Protože jsem se podílela na technické přípravě obou úvodních prezentací, byla jsem tentokrát poprvé přítomna na úvodním setkání. Všimla jsem si, že členové akreditační komise oba naše příspěvky sledovali velmi pozorně a se zjevným zaujetím. To mě docela

uklidnilo, protože bylo vidět, že jejich cílem je v první řadě seznámení s naším centrem a s prací zaměstnanců, nikoliv hledání chyb. A vnitřně mě to přesvědčilo, že akreditace dopadne úspěšně, i když tohle byl pouhý začátek. Rozhodně jsem byla ráda, že „už to mám za sebou“, když úvodní představení přešlo da dalších bodů harmonogramu a já se mohla vrátit do bezpečí své kanceláře...

Po tomto úvodu pokračovali členové komise podle svých kompetencí v dalších bodech šetření podle harmonogramu. Nejprve provedli revizi vnitřních předpisů, a poté probíhala kontrola již v jednotlivých léčebných domech, například „stopařem pacienta“, v technické části revizí provozních písemných podkladů a záznamů. Odpoledne se zdravotníci zaměřili na kontrolu uzavřené zdravotnické dokumentace a „stopovali“ – prověřovali krok za krokem – procesy medicíny a protiepidemických opatření.

DEN DRUHÝ - USPĚLI JSME!

Druhý den dopoledne probíhal podobným způsobem až do oběda, poté následovala kontrola osobních spisů. Nakonec se auditori sešli ke společné poradě a v pozdním od-

poledni představili výsledky akreditačního šetření našim vedoucím pracovníkům.

Uspěli jsme a akreditaci jsme obhájili! Písemnou zprávu s vyhodnocením a podrobnostmi o zjištěních v jednotlivých kapitolách jsme obdrželi několik dní poté, včetně certifikátu, jehož kopie jsou nyní na vhodných místech vystaveny ve všech léčebných domech. Máme se opravdu čím chlubit, protože obhájení akreditace není vůbec samozřejmé a řada zdravotnických zařízení v něm úspěšná takto kontinuálně není.

PODĚKOVÁNÍ

Ředitel rehabilitačního centra poslal všem zaměstnancům zprávu s poděkováním za jejich svědomitou přípravu na akreditaci hned po jejím ukončení a oznámení výsledků. Zároveň všechny pozval na slavnostní Otevření sezóny. Tato kulturní a společenská akce byla oslavou úspěchu a poděkováním zaměstnancům.

Noví členové vedení nám formou odpovědí na otázky přiblížili svůj pohled na přípravy a vlastní průběh akreditačního šetření. ►►

MUDr. Milan Bajgar, ředitel BRC

Věřím, že naše úspěšná akreditace byla završením neskutečně náročného období tří posledních let, kterými jsme si všichni prošli. Naším zaměstnancům bych chtěl poděkovat zejména za tři věci. V první řadě za to, jak zvládli těžké covidové období, kdy jsme se starali o jiné pacienty, než jsme byli zvyklí, a poskytovali jsme také náročnou ošetrovatelskou péči mimo jiné pacientům z nemocnice ve Frýdku-Místku. Dále za to, jak se vyrovnali se ztíženými podmínkami při výstavbě nové rehabilitace v Léčebném domě Dr. Storch I za plného provozu všech oddělení a za třetí samozřejmě za svědomitou přípravu na akreditaci a za její úspěšné absolvování.

Speciální poděkování patří těm kolegyním a kolegům, kteří měli na starosti přípravu na akreditaci, jmenovitě Olze Sekerášové, Mirku Zajoncovi, Zdeňce Kišové, Honzovi Neuwirthovi a Tomáši Bajgarovi. Vím, že se na šetření členů komise poctivě a zodpovědně připravovali také všichni zaměstnanci. A že je to velký stres, když na otázky člena komise neodpovídáte jen za sebe, ale myslíte přitom na to, abyste nic nezkažili ostatním.

Opět jsme prokázali, že naše rehabilitační centrum má ve všech ohledech vysokou úroveň. A toho si velmi vážím, děkuji Vám za to a gratuluji Vám.

Slavnostní Otevření sezóny 2022 bylo poděkováním zaměstnancům za práci v uplynulých třech letech a za úspěšnou akreditaci. Součástí kulturního programu bylo také vystoupení Dětského folklórního souboru Valášek z Kozlovic. Více na dalších stranách.

Bc. Olga Sekerášová, manažerka kvality

Musím především poděkovat všem novým vedoucím úseků. Spolupracovala jsem s nimi už delší dobu a výborně jsme navázali na práci jejich předchůdců. Noví členové auditního týmu byli zaucení, adaptovaní, i nastavení systému bylo v pořádku. Co nečekal nikdo, to bylo covidové období, ve kterém auditní kontroly neprobíhaly podle plánu a jejich četnost se snížila. Až v roce 2021 jsme začali znovu pravidelně provádět auditní činnost a kontrolovat sledované indikátory kvality.

Vlastního auditního šetření se pacienti i zaměstnanci účastnili pozitivně, oproti minulé akreditaci odpovídali jednotněji, zaměstnanci byli připravení a proškolení. Komise absolvovala kontrolu podle harmonogramu a byla ve všech léčebných domech, včetně úseku stravovacího, technického a údržby, byli jsme s celým auditním týmem také v léčebném domě Polárka.

Už třetí akreditace je vyjádřením toho, že poskytujeme péči kvalitně, bezpečně a v souladu s rehabilitačními postupy. A v tom se můžeme a chceme rozvíjet i dál. Systém je efektivně nastavený a můžeme ho posouvat v tomto duchu. Drobná zjištění a návrhy komise promyslíme a v následujících měsících budeme nastavovat další indikátory kvality. Za ochotnou a vstřícnou spolupráci děkuji všem kolegyním a kolegům, kteří se jakkoli na přípravách akreditace podíleli.

OTÁZKY K AKREDITACI PRO ČLENY VEDENÍ REHABILITAČNÍHO CENTRA

- 1) Pokud jde o fázi příprav na akreditační šetření – bylo něco, co Vás překvapilo?
- 2) Jak jste se cítili v nové roli vedoucího, odpovědného za akreditaci svého úseku?
- 3) Jaké jste měli dojmy při vlastním akreditačním šetření?
- 4) Jak reagovali pacienti, kteří se se členy komise setkali osobně?
Odpovídali i oni na nějaké dotazy?
- 5) Překvapilo Vás v průběhu šetření něco, co jste nečekali?
- 6) A naopak – čekali jste něco, k čemu v průběhu šetření vůbec nedošlo?
- 7) Myslíte, že znovu získaná akreditace posune naše centrum k lepšímu? V čem?
- 8) Máte nějaké předsevzetí nebo plán, co zlepšit během dalších tří let do nové reakreditace?

Prim. MUDr. Miroslav Zajonc, vedoucí lékař

- Převzetí povinností vedoucího lékaře jsem především nečekal. Spadl jsem do nich doslova po hlavě a s lítostí nad předčasným úmrtím paní primářky Katky Jurové. Překvapilo mě množství potřebných „papírů“, směrnice jsem nyní musel důkladně studovat a za normálního provozu, stále nás bylo a je málo, to bylo hodně náročné. Mnoho věcí jsem proto v nové roli musel dohánět, například v administrativě preventivních prohlídek.

- Průběh šetření jsem čekal horší. Pan doktor Fejfar se choval vstřícně, lidsky, velmi kolegiálně a přátelsky, ale s přehledem. A přitom nám nic neodpustil. Při předchozích akreditacích jsem se se členy komise nikdy osobně nesetkal, doprovázela je Katka, a tak to bylo pro mě úplně nové.

- Navštívili jsme dva pacienty a oba reagovali velmi pozitivně. Byli spokojeni a pěli samou chválu. První pacient u nás byl opakovaně, nyní po TEP kyčle, ten byl naší péčí nadšený. Druhý tu byl sice teprve druhý den, ale byl také spokojený. Byl shodou okolností z oboru, protože pracoval jako manažer na záchrance.

- Nepřekvapilo mě nic zásadního. Při přípravě mi hodně pomohla akreditační příručka od Olgy, ze které jsem čerpal.
- Očekával jsem, že komise bude kontrolovat personální a další dokumenty každého kmenového lékaře, ale vybrali jen dva a jednoho, který u nás pracuje na dohodu.

- Už předchozí akreditace nás posunula k lepšímu v tom, že jsme postoupili v elektronizaci a zavedli jsme novou verzi počítačového programu Lauryn, který propojuje lékaře, sestry a fyzioterapeuty. To komise velmi kvitovala. Vzájemná komunikace je v systému mnohem jednodušší, kontinuita péče se zvýšila a přehled o pacientovi také. Zároveň jsme dostali doporučení ještě připojit do systému nutriční terapeutky, to je důležité pro pacienty s nutričním screeningem. Už jsme to probírali s panem ředitelem, samozřejmě každé takové vylepšení stojí peníze, ale i čas a zaškolení zaměstnanců, aby se naučili s novým systémem pracovat a správně ho využívat.

- Určitě se chci věnovat skórování hodnocení bolesti s důrazem na pooperační stavy a koordinaci hodnocení bolesti sestrou a lékařem. To komise kontrolovala. Může se stát, že pacient svou bolest popíše jinak lékaři a jinak sestře, bolest také v průběhu dne i celého pobytu může kolísat. Podíváme se společně na směrnici sledování bolesti, zda by v tom smyslu byla vhodná nějaká úprava.

Zdeňka Kišová, MBA, hlavní sestra

- Překvapilo mě, jak se legislativa hodně za ty poslední tři roky změnila, a my jsme na změny museli reagovat. Nedá se říci, že by mě něco úplně překvapilo, pokud jde o vlastní akreditaci.

Prožila jsem už předchozí akreditace jako sestra na oddělení a průběh příprav i vlastní akreditace byl očekávaný.

- Samozřejmě jako vedoucí má člověk větší odpovědnost a intenzivněji vše prožívá. Odpovědnost určitě cítí také hlavně ti, co jsou v ty dva dny šetření v práci. Protože jsme byli noví v několika úsecích, museli jsme také všechny vnitřní předpisy v tomto směru upravit. Musela jsem pracovat někdy i bez ohledu na čas, radši jsem zůstala v kanceláři déle, abych měla klid a mohla se soustředit. Vlastně mě samotná příprava bavila. Olga se starala o legislativní část, hodně mi v tom pomohla. A díky pečlivosti a pozornosti staničních sester jsme ještě nacházely drobné nedostatky, které jsme do standardů začleňovaly tak, aby odpovídaly našim provozům i legislativě. A kolegyně v příjmové kanceláři ve sdílených složkách vše aktualizovaly. Za to jim všem moc děkuji.

- Samotné šetření probíhalo v přátelské atmosféře. Poslechnout si na závěr výtky a nedostatky není sice příjemné, ale zároveň se s tím musí počítat. Zjištěné výtky musíme brát jako podnět k dalšímu zlepšení, protože na tom je celý systém řízení kvality a bezpečí založený.

- Tentokrát se členové komise tolik komunikaci s pacienty nevěnovali. Postřehla jsem jen dva rozhovory, přičemž jeden z nich byl shodou okolností s pacientem, který sám je členem Spojené akreditační komise. To bylo humorné, protože hned navrhol, abychom akreditaci dostali, protože už vše zkontroloval.

- Ano, překvapilo. Zaregistrovala jsem jednu otázku, kterou paní magistra Sližová pokládala na každém oddělení a bylo vidět, že ji tato oblast velmi zajímá. Ptala se sester, jak vycházejí s fyzioterapeuty a jak se jim daří s nimi spolupracovat. Odpověď „velmi dobře“ byla všude stejná, a to mě potěšilo, protože jako noví vedoucí spolu s Honzou Neuwirthem usilujeme o co nejlepší vzájemnou spolupráci.

- Určitě nás každá akreditace posouvá dál. Už jsme začali pracovat na odstranění nedostatků, které nám komise vytkla. Promyšlíme například, jaké nové standardy budeme potřebovat, protože přicházejí pacienti, kteří absolvovali léčbu novými postupy. A ty následně budou vyžadovat jinou ošetrovatelskou péči.

Bc. Jan Neuwirth, vedoucí fyzioterapeut

- Při předchozí akreditaci jsem měl na starosti oddělení rehabilitace na Polárce, tak už jsem věděl, co vše bude potřeba. Teď se moje částečná zkušenost znásobila o všechna pracoviště rehabilitace.

- Byl jsem nervózní do chvíle, než jsem se osobně setkal se členy akreditační komise. Při osobním seznámení s nimi mě nervozita přešla, protože jsem cítil jejich zájem o naši práci.

- Moc dobrý pocit jsem měl ze všech kolegyně a kolegů, kteří se na pracovištích setkali s paní magistrou Martinou Sližovou a odpovídali na její otázky. Všichni se připravili svědomitě, bylo vidět, že věnovali právě hodně času. Pro mě to bylo potvrzením, že svoji práci dělají dobře a že se na ně mohu spolehnout. Dokonce se našli takoví, kteří vyšli komisi naproti a velmi rádi pořádek na svém pracovišti předvedli.

- Všichni pacienti věděli, kdy bude akreditační šetření probíhat, a byli „připravení“. Nikomu jsme při procházení pracovišti proces léčby nenarušili.

- Myslím si, že akreditace udrží náš vysoký standard a posun k lepšímu je jen na nás zaměstnancích.

- Náměty bych nějaké měl. Portfolio námi nabízených léčebných procedur bychom měli „utřepat“ ve prospěch pacientů a jejich hlavní diagnózy - pro další zlepšení efektivity individuálního léčebného procesu a zároveň s ohledem na motivační pracovní podmínky našich zaměstnanců.

Vlevo: Nové prostory rehabilitačního komplexu v Léčebném domě Dr. Storch I. Nahoře: Prostorné apartmány v LD Storch II. Rehabilitace i tento léčebný dům jsou v provozu od roku 2020. Při akreditaci jsme se měli čím chlubit.

Ing. Tomáš Bajgar, provozní náměstek

- Při přípravách mě překvapilo množství dokumentů, které je třeba k akreditaci mít a nachystat. Také to, kolik času zabere získání jednoho dokladu, aby bylo vše v pořádku. Například doklady o elektro revizích apod.
- Byl jsem nervózní, minule byl u akreditace za provozní úsek pan Machálka a já jsem jen sledoval, jak to probíhalo. Soustředil jsem se teď hlavně na to, abych vše obhájil a správně odpověděl na případné otázky.

Po úvodním setkání členů komise s vedením rehabilitačního centra jsme se všichni rozešli do svých úseků se členem komise, který měl tuto agendu na starosti. Jako technik zde byl Ing. Petr Hýža a ten mi hned na začátku řekl, co bude chtít vidět. A pak jsme se na tyto prostory byli společně podívat. Prošli jsme takto postupně všechny budovy. Ale třeba restauraci jsme vynechali. Vyžádal si také všechny dokumenty, například o revizi tlakových nádob, kotelen, elektro, požární plachty.

- S pacienty jsme se při našich „cestách“ nesetkali, pohybovali jsme se jen v zázemí.
- Překvapilo mě, že pan inženýr vždycky vyzkoušel, když jsme šli kolem, zda dveře označené jako technická místnost jsou zamčené, nevynechal jediné. A úplně mě „dostalo“, jak uklizeno jsme měli v dílnách.
- Čekal jsem, že budeme kontrolovat odpadové hospodářství, ve kterém jsme po minulé akreditaci odstranili nedostatky, ale nedošlo k tomu. Prohlédli jsme spolu jen příslušné směrnice.
- Utvrdil jsem se v tom, že fungujeme dobře, že všichni vědí, co mají dělat. V tom se posouváme a posouvat se budeme dál.
- Pro sebe vím, že musíme více plánovat a mít podrobnější harmonogramy pravidelných revizí, to bych rád zlepšil.

OTÁZKY K AKREDITACI PRO ČLENY VEDENÍ REHABILITAČNÍHO CENTRA

- 1) Pokud jde o fázi příprav na akreditační šetření – bylo něco, co Vás překvapilo?
- 2) Jak jste se cítili v nové roli vedoucího, odpovědného za akreditaci svého úseku?
- 3) Jaké jste měli dojmy při vlastním akreditačním šetření?
- 4) Jak reagovali pacienti, kteří se se členy komise setkali osobně?
Odpovídali i oni na nějaké dotazy?
- 5) Překvapilo Vás v průběhu šetření něco, co jste nečekali?
- 6) A naopak – čekali jste něco, k čemu v průběhu šetření vůbec nedošlo?
- 7) Myslíte, že znovu získaná akreditace posune naše centrum k lepšímu? V čem?
- 8) Máte nějaké předsevzetí nebo plán, co zlepšit během dalších tří let do nové reakreditace?

POHLAZENÍ PRO UŠI I DUŠI

Program Otevření sezóny byl především poděkováním zaměstnancům rehabilitačního centra

Andrea Anderle Adamová

Na sobotu 28. května 2022 byla předpověď počasí pro venkovní kulturní akci dost nepříznivá. A vyplnila se zejména v podobě chladna, ledového silného větru a jedné průtrže mračen. Abychom byli spravedliví, odpoledne občas slibně zasvítilo sluníčko a Lázeňské náměstí prohrálo, ale ještě více „svítla“ ze všech přítomných radost, že se mohou slavnostního otevření sezóny zúčastnit. A ta radost převýšila všechno.

S podporou obce Čeladná jsme mohli počítat i tentokrát a na půldenní kulturní program pro více generací se přišli podívat i mnozí naši pacienti. Pro občany okolních obcí byla hudební vystoupení první větší vlašťovkou, která snad už přinesla „jaro“ v podobě více kulturních akcí v nadcházející letní sezóně. Pohlázení po duši je nám všem více než třeba, slavnostního otevření hlavní sezóny si návštěvníci BRC Čeladná užili po

třech letech a tentokrát bylo méně především jako poděkování zaměstnancům.

Nikdo nemohl tušit, že když jsme v sobotu 25. května 2019 slavnostně zahájili hlavní sezónu a oslavili čerstvě obhájenou akreditaci zdravotnického zařízení, budeme moci podobně otevírat sezónu až za tři roky. A tak to letos shodou okolností vyšlo stejně jako tehdy, protože už druhou reakreditaci jsme zvládli úspěšně

začátkem května 2022. A důvodů k radosti tu tedy bylo víc.

TROJNÁSOBNÉ PODĚKOVÁNÍ

Zaměstnancům za jejich práci poděkoval ředitel rehabilitačního centra Milan Bajgar v průběhu prvních hudebních vystoupení. Ocenil jejich obětavou a náročnou práci zejména ve třech oblastech - v mimořádně ztížených podmínkách v období covidu, při realizaci přístavby nové rehabilitace

v LD Dr. Storch za plného provozu a samozřejmě také výkon celého kolektivu při přípravách a v průběhu reakreditace. Mimořádný bonus obdrželi všichni v podobě poukázek na dvě jídla a dva nápoje v průběhu akce. Pravda je, že ve zdravotnickém zařízení, jako je to naše, se nikdy takové akce nemohou zúčastnit všichni. Část zaměstnanců musí být v práci, nebo je směna v ten den čeká. Ale aspoň mohli poukázky předat členům rodiny nebo přátelům, což mnozí z nich učinili. Program nemohli sledovat ani kolegové a kolegyně ze stravovacího úseku, kteří ten den kompletně zajišťovali občerstvení ve dvou venkovních stáncích, v restauraci a v kavárně.

DOBRÁ NÁLADA ZDARMA

Zaměstnancům stravovacího úseku patří zvláštní poděkování a obdiv i za dobrou náladu, kterou zdarma a vrchovatě přidávali k občerstvení svým zákazníkům. Vše jim klapalo jako na drátkách, přestože jejich směna byla v tu sobotu mimořádně dlouhá.

Manažer stravování a ubytování Petr Šárský nám k jejich práci napsal: „Celkem jsme připravili 330 porcí guláše, 328 klobás, 101 porcí hranolek a 110 preclíků, nezbylo nám nic... Podmínky, ve kterých museli pracovat, nebyly ideální. Nejhorší byla ta zima. Jsem na všechny velmi pyšný, že se dokázali takhle hecnout. Hlavně ten začátek zaváněl katastrofou. Ještě než se otevřelo, přišel víchř z hor a průtrž mračen, stánky před Larou jsme drželi v šesti lidech. Jeden z nich je na odpis, ale podařilo se nám to

Nahoře: Trochu zmrzlí, ale dobře naladěni. Posádka stánku s grilem, zleva: Martina Tobolová, Iva Binarová, Martina Štefková a Martin Lekač.

Uprostřed: Posádka druhého stánku s gulášem, zleva Václav Heczeko a za ním Jaroslav Kozel.

Dole: Je libo steak nebo klobásku?.

nějak vyspravit a připravit na celou akci. Z mého oddělení neměl nikdo volno, takže nás tam bylo 35 včetně paní Langrové a mě, ve stáncích bylo po 4 lidech.

Tuto akci děláme rádi, ale je pravdou, že je primárně zaměřená pro zaměstnance, a jak jsem již napsal, všichni mí lidé v tento den musí do práce. I ti, co by měli mít volno... Mimochodem, na guláš padlo 60 kg cibule a 55 kg masa. Šéfkuchař restaurace Martin Lekač smažil a míchal cibuli od 11.30 do 14 hodin. Cukrářky udělaly a zabalily 500 preclíků a 500 lineckých koleček...

Ale, jak říkám, akci děláme rádi, krom velkého množství práce se nám podaří se i zasmát. Navíc je to asi jediná příležitost, kdy se můžeme všichni sejít. Sice pracovně, ale všichni.“

SKÁKACÍ HRAD – OSVĚDČENÁ ATRAKCE

Pokud jde o skákací hrad, jistě by ne jeden dospělý rád shodil boty a doprovodil jen v ponožkách svého potomka do útrob hradu, jen to nahlas nepřizná. Hrad prostě děti táhne, a tak se dokonce ještě před avizovaným začátkem vytvořila před vstupem fronta nadšenců. Ještě dříve, než obsluha hradu stihla vyhnat napršenou vodu ze všech jeho koutů. Tentokrát nebyl vlastně skákací, ale spíše prolézací, a tak se v jeho zákoutích děti ráda ztrácely. Hned naproti se pod stanem malovalo na obličej a mnoho malých zájemců potěšil také stále populárnější airbrush - nastříkování barvy pomocí speciální pistole a kompresoru. Touto technikou se dají vytvořit zajímavé obrázky, třeba taková čerstvá jizva na předloktí, který kluk by odolal?

Nahore: Prolézací hrad měl i skluzavku. *Uprostřed a dole:* Malování na obličej mají kluci i děvčata ve velké oblibě, jen výběr preferovaných motivů se samozřejmě liší.

foto Stanislava Slovákova

KVALITA Z KOZLOVIC

Ve tři hodiny odpoledne zahájil program hudebních vystoupení Soubor lidových písní a tanců Valašský vojvoda s primášem Honzou Šošolou a se zpěvačkou Gabrielou Bordovskou. Umělecký vedoucí cimbálové muziky z Kozlovic Zdeněk Tofel přitom pro reportéry TV Polar zavzpomínal na účinkování souboru na téže místě v roce 2002. Bylo to na jedné z prvních akcí po vzniku Beskydského rehabilitačního centra a ani se mu nechtělo věřit, že sám se na „místo činu“ vrátí po dvaceti letech se stejným souborem, i když v jiném složení. Rozhodně nic se nezměnilo na tom, že Valašský vojvoda je vždy zárukou poctivé lidové muziky a že si s jeho zpěváky může zazpívat každý, kdo má chuť. A bylo tomu tak i tentokrát.

Dětský folklórní soubor Valášek z Kozlovic nastoupil jako druhý v pořadí a bylo zřejmé, že jeho členové jsou mladou a slibnou zálohou pro soubor dospělých. Valášek navazuje na tradici lidové kultury a historicky bohaté oblasti Moravskoslezských Beskyd, zejména bývalého Hukvaldského panství. Základní repertoár čerpá z písňových sbírek Františka Sušila, Františka Bartoše, Leoše Janáčka a z nejbližšího pramene – sbírek písní a tanců Vincence Sochy ze sousední Lhotky pod Ondřejníkem. Chlapci a děvčata předvedli přítomným vřele oceněná taneční čísla a roztomilé scénky, a tak jejich rodiče, kteří v tu chvíli tvořili diváky v prvních řadách, mohli být pyšní na potlesk, který jejich děti právem sklídily.

Nahore, uprostřed i dole: Malí tanečníci a tanečnice Dětského folklórního souboru Valášek z Kozlovic svým vystoupením i pěveckým uměním diváky nadchli.

„PRAKTIČI“ POTŘETÍ

„Praktik People, zavedená kapela praktických lékařů“, jak bylo uvedeno na plakátech, je u nás zavedená hned dvojím způsobem. Byla totiž účastníkem našich předchozích akcí na otevření sezóny v letech 2018 a 2019. První zahájení jsme pojali jako „Zlatá šedesátá“ a mnozí návštěvníci dosud vzpomínají na skvělé večerní vystoupení skupiny ABBA CZ. V roce 2019 jsme přivítali skupiny Pangea – The Beatles Revival Band a Rolling Stones z Brna. Praktik People byli vždy u toho v odpoledním programu. Představují se vždycky neméně přitažlivým repertoárem od folku, country a zlidovělých písniček dvojice Suchý – Šlitr a divadla Semafor. Letos původně čtyřčlennou sestavu ve složení Martina Chudobová, Pavel Mucha, Zdeněk Šimek a Petr Štichauer doplnili o „rytmickou sekci“ - hráče na kajan Jaroslava Samka. A předvedli očekávaný výkon v podobě písniček, které si s nimi rádi zazpívali mnozí diváci. A proč že se jmenují Praktik People? Všichni čtyři jsou totiž opravdu v civilním povolání praktickými lékaři a hrají a zpívají hlavně pro zábavu, jak svou vlastní, tak samozřejmě svých posluchačů. A Jaroslav Samek? Nemá k medicíně daleko, je zástupcem firmy zabývající se prodejem zdravotnické techniky.

KDO SLAVNÝ PŘIŠEL LETOS?

Ti, kteří sledují činnost našeho centra dlouhodobě, vědí, že kládeme velký důraz na propojení historie a současnosti, a to prede-

Nahoře: První vystoupení bylo v režii Lidového souboru písní a tanců Valašský vojvoda s primášem Honzou Šošolou a se zpěvačkou Gabrielou Bordovskou.

Uprostřed a dole: Skupinu Praktik People ve složení Petr Štichauer, Zdeněk Šimek, Martina Chudobová a Pavel Mucha doplnil letos hráč na kajan Jaroslav Samek.

vším pokud jde o osobnosti, které jsou jejich nositeli. V roce 2018, kdy jsme slavili 100 let od vzniku Československa, jsme při otevření sezóny připomněli osobnost T. G. Masaryka a jeho návštěvu tehdejších Lázní Skalka v roce 1912. O rok později jsme připomínali osobnost sochaře Albína Poláška v souvislosti se 140. výročím jeho narození.

Letos jsme se k Masarykově návštěvě „vrátili“ a připomněli jsme, že tehdy zde byl spolu s manželkou Charlottou i s oběma dcerami. Krátké vystoupení připravil opět Evžen Trupar, moderátor a herec Slezského divadla v Opavě, který se navíc ujal role rodáka z Hukvald a světově uznávaného hudebního skladatele Leoše Janáčka (3. července 1854 Hukvaldy – 12. srpna 1928 Moravská Ostrava). V roli paní Charlotty Masarykové (20. listopadu 1850 Brooklyn, New York, USA – 13. května 1923 Lány, Československo) se představila Martina Chudobová a přiblížila divákům zajímavé skutečnosti z jejího života. Nakonec došlo i na pomyslný rozhovor mezi L. Janáčkem a T. G. Masarykem. Oba byli současníky, i když nevíme, jestli se někdy v reálném životě sešli. V době své návštěvy v Čeladné byl TGM poslancem Říšského sněmu, který jistě netušil, že za 6 let se stane prezidentem nového státu. Jeho představitel Jindřich Vaněk z pořadající agentury Silver B. C. přišel v jezdecké uniformě a připomínal období, ze kterého je nám podoba prvního prezidenta nejznámější. A není se co divit, že jeho postava byla po skončení vystoupení největším lákadlem při pořizování společných fotografií.

Nahoře, uprostřed a dole: Letos jsme připomněli osobnost Charlotty Masarykové (Martina Chudobová), Leoše Janáčka (Evžen Trupar) a T. G. Masaryka (Jindřich Vaněk).

Poznámka redakce: Masarykovu návštěvu připomínáme také jeho bustou, která je umístěna vedle vstupního vestibulu v budově léčebného domu Dr. May s tímto doprovodným textem: „Tomáš Garrigue Masaryk (7. března 1850, Hodonín – 14. září 1937, Lány) navštívil Lázně Skalka se svou manželkou Charlottou a s dcerami Alicí a Olgou. Poté si prohlédli léčebnu Parmovice v Kunčicích pod Ondřejníkem. Průvodcem jim tehdy byl vedoucí lékař lázní MUDr. Berthold Storch (1867–1942), po němž je dnes pojmenován jeden z léčebných domů v parku Beskydského rehabilitačního centra. Autorem kopie busty je akademický sochař Zdeněk Jalůvka z Frenštátu pod Radhoštěm.“

VEČERNÍ FOXY HUNTERS

„Foxy Hunters je profesionální hudební skupina působící na domácím i zahraničním hudebním scéně od roku 2016. Repertoár kapely tvoří osobité a svěží covery současné i oldies populární hudby. Hudební produkce je vždy repertoárově i vizuálně přizpůsobena dramaturgii a charakteru konkrétní akce. Hudební show v podání Foxy Hunters je tak ideální volbou pro všechny typy společenských akcí jako je ples, firemní akce, městské slavnosti, svatby, či jiné zábavy.“ Text jsme si vypůjčili z webu „Lovců lišek“, kteří k nám přijeli z Ostravy. Laťka z předchozích ročníků visela pro hlavní kapelu večera hodně vysoko, a tak byli návštěvníci na jejich hudbu hodně zvědaví. Škoda, že počasí jim více nepřálo, večer šla teplota rychle dolů, i když se už našťastí aspoň uklidnil vítr. A když se správné nazvučení zdrželo víc jak o půl hodiny, řady diváků dost prořídly.

Nahore, uprostřed a dole: ostravští Foxy Hunters byli poslední kapelou Otevření sezóny a postarali se o výborné vyvrcholení kulturního programu.

foto Stanislava Slovákova

foto Stanislava Slovákova

Ti co vydrželi, si pak o to raději zatančili před pódiem. Slibovaná show se nakonec dostavila a zazněly i hity, které publikum rozehrály jaksepatří. Skupina má repertoár opravdu široký, zazněly skladby od Toma Jonese až po největší hity Eda Sheerana.

ZNOVU ZA ROK?

Pořádající agentura Silver B. C. tedy opět sestavila program parádně. Jak velké pohlazení uší či duše si každý z návštěvníků odnesl, to nechám na každém

z nich. Já osobně jsem celou akci vnímala velmi příjemně. Když jsem se rozhlížela po skupinkách přátel a známých, kteří se sesedli a byli viditelně rádi, že sdílejí společný čas a zábavu, vrátila jsem se v mysli do časů, kdy o pocity klidu a bezpečí nebylo nutné tak moc vědomě usilovat. O to víc jsem si vážila toho, že můžu být přítom. A věřím, že to tak měli to odpoledne všichni. A teď si jen všichni přejme, abychom se při podobné akci mohli sejít i příští rok a ve zdraví...

Martina Chudobová o své roli Charlotty G. Masarykové (1850-1923):

Charlotte Garrigue se narodila v roce 1850 v Brooklynu jako třetí z 11 dětí. Její otec měl francouzské kořeny, matka pocházela z rodiny v Chicagu, která se hlásila k prvním evropským přistěhovalcům na americký kontinent. Rodiče byli zámožní, a proto ji mohli podpořit ve všech aktivitách. Zajímala se o historii, literaturu, filozofii, ale hlavně milovala hudbu, chtěla se stát profesionální klavíristkou. V roce 1865 začala studovat v Lipsku na prestižní konzervatoři, ale po 3 letech studia si cvičením poškodila ruku natolik, že musela přestat hrát. V té době bydlela u manželů Göringových, kteří byli shodou okolností přátelé také Tomáše Masaryka. U této rodiny se spolu potkali v roce 1876, 1878 měli svatbu v New Yorku. V roce 1881 se přestěhovali do Prahy. Z Charlotty se během doby stala česká vlastenka, která svého muže podporovala ve všech aktivitách a vždy stála za ním. Vyznáním byla unitářka a hájila názor, že všichni jsou si rovni před Bohem, bez ohledu na pohlaví, rasu, vzdělání, vyznání či věk, bojovala za rovnoprávné postavení žen ve školství a za jejich volební právo. Byla členkou ženského Sokola.

V souvislosti s Čeladnou je zajímavá vzpomínka básníka Josefa Kaluse, který manžele Masarykovy navštívil v roce 1903 na jejich letní dovolené u Ružomberoku. Kalus byl Masarykem okouzlen a ve svých vzpomínkách o něm píše jako o velkém a moudrém člověku: „Velikost člověka samého je v jeho prostotě!“ Bezprostředně po smrti T. G. Masaryka v roce 1937 byl proveden soupis všech věcí v místnosti, mezi pěti knihami na jeho nočním stolku byla sbírka Kalusových básní...

V roce 1912 Charlotta s manželem a s oběma dcerami podnikla cestu do Parmovic, kde byla v té době protialkoholní léčebna. Dcera Alice bojovala proti alkoholismu, zvláště u dětí, a v té souvislosti přijala předchozí pozvání od pátera Koňaríka, který léčebnu vedl. Při té příležitosti navštívili Lázně Skalka a setkali se s jejich tehdejšími řediteli doktorem Storchem, který je poté odvezl bryčkou do léčebny.

„Je mi ctí, že jsem mohla vystupovat jako Charlotta. Když si uvědomím, že se s ní můj pradědeček setkal a že teď žiji a pracuji v místech, kde on se pohyboval a kde vyrůstali oba moji rodiče, říkám si, že se kruh osudu tak nějak uzavřel a naplňuje mě to neskutečným štěstím a láskou k tomuto kraji.“

Evžen Trupar v roli Leoše Janáčka (1854-1928):

„Já za svého života jsem znal tyto lázně pod názvem Lázně Skalka ve Velkých Kunčicích pod Radhoštěm. Narodil jsem se v nedalekých Hukvaldech jako deváté dítě ze 14. Už v mých jedenácti letech mě rodiče poslali studovat do klášterní školy ve Starém Brně. Do Hukvald jsem se vrátil až v roce 1921, když jsem tam koupil domek od své švagrové.“

Na počátku své skladatelské dráhy jsem se inspiroval moravskou lidovou písní, užíval jejích nápěvů a studoval jsem rytmiku a intonaci řeči, a to jsem originálně převáděl do své hudby. Lidové písně rodné lašské lidové kultury jsem se věnoval též jako sběratel a folklorista. Podle vzoru Dvořákových „Slovanských tanců“ jsem v roce 1889 složil podobný komplet, inspirovaný lidovou hudbou rodného kraje, s názvem „Lašské tance“. Je mezi nimi i tanec Čeladenský. Mám svůj vlastní hudební jazyk, kterým jsem se zařadil mezi největší hudební skladatele moderní hudby 20. století.“

Po nepřilíš úspěšných operách Šárka a Počátek románu přišlo první ocenění – operu Její pastorkyňa v roce 1904 nadšeně přijalo brněnské publikum. K pražské premiéře opery došlo až v roce 1916, otevřela mu však dveře do celého světa: pod názvem Jenůfa zaznamenala zanedlouho, v roce 1918, významný úspěch ve Vídni, posléze v Německu a v roce 1924 v New Yorku. Od roku 1916 složil dalších pět významných operních děl, dva smyčcové kvartety, několik suit a písňové cykly (nejznámější je Zápisník zmizelého).

Toto poslední období života přineslo nejoriginálnější, nejvzráhlejší a světově proslulá orchestrální díla, především Sinfoniettu, malou symfonii, věnovanou městu Brnu (Fanfáry z této skladby se používají na Pražském hradě při slavnostních příležitostech s účastí prezidenta republiky), rapsodii Taras Bulba a slavnou Glagolskou mši, jednu z nejsvébytnějších skladeb světové hudby vůbec, napsané ve staroslověnětině. V našem kraji nejznámější je zřejmě opera Příhody lišky Bystroušky z roku 1923. Janáček sám říká, že „...chytli lišku pro lesk i smutek pozdních let...“ Opera vypovídá o jeho srovnání se, vyrovnání se s koncem života, se stářím, je o smrti a pokračování života. Důmyslné dílo o lidské povaze zachycující nekonečný koloběh života.

***Nahoře:** I při chladném a proměnlivém počasí navštívila program Otevření sezóny řada pacientů a návštěvnost byla hlavně v odpoledních hodinách velká. **Dole:** Vystoupení dětí z Valášku sledovali pozorně jejich rodiče a pro některé mladší sourozence bylo také pohybově inspirující.*

MĚNÍME SE?

Nový seriál o marketingové strategii budování značky BRC Čeladná

Andrea Anderle Adamová
Blanka Ochmanová

Ano, měníme se. Jistota, že se mění časy i my sami je už obsahem dávného latinského přísloví „Tempora mutantur...“ Zrovna tak se mění svět kolem nás a mění se i prostředí, ve kterém působí naše rehabilitační centrum. Na některé změny reagujeme a některým se snažíme předcházet.

Naším hlavním cílem je být první volbou pro rehabilitační léčbu pacientů z Moravskoslezského, Olomouckého a Zlínského kraje a pro jejich praktické i odborné lékaře.

Nyní přišel čas na změny v marketingové strategii, které nám na cestě k tomuto cíli pomohou ujit další symbolické kroky. Tento seriál článků v Čeladenské fontáně bude změny postupně představovat.

Díl třetí: ZRYCHLUJEME

Již od podzimu minulého roku se na nás návrhy změn začaly doslova valit a bylo zřejmé, že v dalších měsících to bude ještě náročnější, především pokud jde o náš čas. Pokračujeme ve spolupráci s různými pracovníky firmy Better Marketing podle toho, jak si podle své specializace rozdělili jednotlivé úkoly mezi sebou. Vedeme intenzivní komunikaci, absolvovali jsme několik dalších on-line vysílání a jedno osobní setkání u nás v centru. Všechny postupné kroky provádíme po předchozím projednání a souhlasu pana ředitele, na vlastní realizaci zůstáváme dvě, odborná témata konzultujeme s vedoucím fyzioterapeutem. V tomto dílu našeho seriálu představíme další činnosti, které jsme dosud společně provedli, i když stále většina z nich zůstává očím zaměstnanců i veřejnosti skrytá.

FACEBOOK V POHYBU

Březen 2022: Nejviditelnější je od začátku tohoto měsíce naše stálá aktivita na facebooku. Pracovníci Betteru začali „úřadovat“ a zveřejňují zde sponzorované příspěvky. To znamená, že příspěvek obsahuje finanční dotaci a nastavují se u něj zároveň podmínky, komu se má zobrazit (například věk uživatelů, vzdálenost od Čeladné v kilometrech apod.) Tomu předcházelo schválení několika navržených verzí „hero sdělení“. To je silné emoční sdělení v několika slovech, které představuje klíčové benefity (výhody) našich služeb. Za tímto účelem grafici Betteru vytvořili bannery pro remarketing zobrazované uživatelům, kteří již v minulosti náš web navštívili. Bannery mají velký ohlas, příspěvky pod nimi jsou četné a většinou pocházejí od našich bývalých nebo současných pacientů. Ti se v komentářích pochvalně vyjadřují k léčbě, ubytování či k prostředí.

Nahoře: Grafických návrhů bannerů na facebook máme několik. Tento se zatím zobrazuje uživatelům nejčastěji.

VE SPRÁVNÝCH RUKOU, V OBJETÍ BESKYD

Sdělení „Ve správných rukou“ a v „Objetí Beskyd“ se objeví na letáku, jehož grafickou přípravu jsme pozastavili až do doby, než budeme mít nové fotografie budov a z procedur. Fotografování jsme naplánovali na další dvě etapy – koncem června a v půlce července.

Odsouhlasili jsme vytvoření „Manuálu pro psaní příspěvků na sociální síť a blog“, který nám bude pomáhat tvořit příspěvky v budoucnosti jak po grafické, tak po obsahové stránce. Také dostaneme nové šablony všech tiskovin, které používáme.

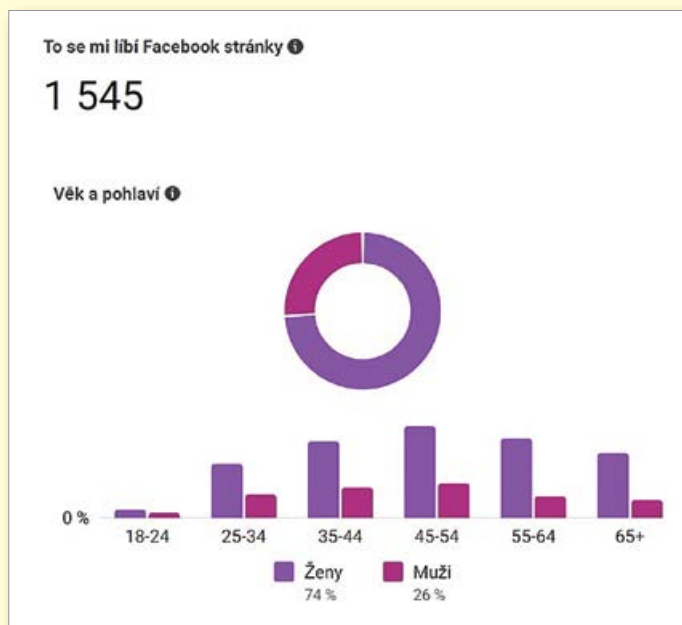
ÚPRAVY VZHLEDU (STYLEGUIDE)

Průvodce, neboli styleguide, jsme dostali k postupným úpravám vzhledu mnoha aplikací. Ty budeme postupně realizovat s osvědčeným grafickým studiem Upgrade. V našem případě jsou aplikace předměty, které budou mít nový grafický design: navigace v areálu, navigace v léčebných domech, brand tabule (Rehabilitační centrum Čeladná) - světelná tabule u vstupu na náměstí, časopis Čeladenská fontána, letáky, billboardy (2 varianty), vizitky, emaily, dárkové poukazy, hlavička firmy na písemnosti, obálky. Změna vzhledu se týkala například také certifikátu, který dostávají klienti po absolvování terapie tmou.

Duben a květen 2022: Dostali jsme manuál pro psaní příspěvků na sociální síť, blog a YouTube rehabilitačního centra. Měli jsme schůzku k podrobnému představení drátěného modelu nového webu (tzv. wireframe) a prodiskutovali jsme obsah jednotlivých složek webu a jeho formu.

KOLOTOČ KOLEM FOTOGRAFOVÁNÍ

Červen 2022: Tento měsíc byl především ve znamení přípravy fotografování, které proběhlo od 28. do 30. června venku i uvnitř budov. V areálu pracoval jeden den i fotograf s dronem. Předtím se musel zpracovat podrobný harmonogram, včetně rozpisu pracovišť a zúčastněných osob (zaměstnanci, pacienti, komparzisté). Proběhla k tomu i speciální online schůzka, protože některé motivy, hotové z předchozího fotografování, jsme museli zařadit do plánu fotografování znovu, aby kompozice a orientace snímku odpovídaly jejich konkrétnímu umístění vedle textů na webové stránce. To je definováno v již odsouhlaseném „drátěném“ modelu. Pracoviště procedur se v konkrétní časy na nezbytně nutnou dobu „zablokovala“, protože místnosti se musely speciálně nasvítit a fotografované osoby také zkrášlovala vizážistka. Na jednu proceduru se

Nahoře: Červencová statistika našich příznivců na facebooku, kteří dali "like" naší stránce. Poměr žen a mužů je 3:1 a nejčastější věk návštěvníků je mezi 45 a 64 lety.

počítalo s jednou hodinou. Komparzistů jsme měli tentokrát víc, na fotografie z procedur jsme potřebovali pestřejší spektrum „pacientů“. Přesně se předem určilo, zda na fotografii bude muž či žena a jakého přibližně stáří. Pro všechny zúčastněné byly ty tři dny opravdu perné, a to i kvůli mimořádnému horku, které v těch dnech panovalo. Pracovali od sedmi ráno do večera, ve středu ještě i ve večerních hodinách proběhlo fotografování při mimořádném vystoupení cimbálové muziky Portáši v restauraci U Sestřiček. Pacienti si tuto vyhlášenou kapelu nenechali ujít, ani jedno místo nezůstalo volné, a došlo i na tanec. Tyto snímky se objeví v záložce webu týkající se kulturní nabídky a věříme, že budou lákavé.

Další položkou fotografování jsou portrétní snímky vedoucích zaměstnanců. Ty jsou na webu též v záložce „vedení centra“ a týkají se přibližně 20 osob. Určitě si kolegové a kolegyně vzpomenou, že předchozí portréty vytvořila frýdlantská fotografka Pavla Rechtenbergová. Využili jsme k tomu tehdy jeden z apartmánů AD Lara, který jsme přetvořili na provizorní ateliér. Je to neuvěřitelné, ale máme je na webu už od roku 2014. Za tu dobu se v některých pozicích objevili noví lidé, jiní jsou od té doby ještě krásnější, než byli :-), a tak je třeba snímky aktualizovat. Druhý termín fotografování je v půlce července.

COPYWRITING, NEBOLI PSANÍ TEXTŮ

Není to snadné, psát například o místě, kde jste nikdy nebyli, nebo o činnostech, které jste nikdy neviděli. A to je většinou situace obvyklá pro copywritery, specialisty, kteří tvoří různé texty. Musíte vyhledat

dostupné informace, nastudovat je a rozhodnout, co a jak z nich použijete. I Better má své specialistky na psaní textů, a ty nám postupně zpracovávají návrhy obsahu jednotlivých „záložek“ webových stránek. Řídí se přitom samozřejmě i texty stávajícího webu, ale jen do určité míry, protože rysem moderní doby je i stručnost. Ne vždy to je zcela vystihující, a tak nastupuje mravenčí práce následného pilování každého slova a formulací jednotlivých vět. Texty je také dost těžké posoudit odděleně od struktury, ve které budou umístěny, a proto nás čeká ještě hodně práce. A tohle je i vymíněná „parketa“ pana ředitele Bajgara, který se podobným způsobem podílel na tvorbě obsahu dosavadního webu i toho úplně prvního v pořadí a neujde mu ani slůvko. Prostě zevnitř vidíte mnoho věcí jinak a to je nepřenositelné. V textech – někdy jen v pár řádcích textu – tak budou nakonec ukryté desítky neviditelných hodin práce všech zúčastněných.

JE TO NUTNÉ??

Pokud jsi, čtenáři, dočetl článek až sem, a neznáš obsah předchozích dvou dílů tohoto seriálu, budeš se nejspíš ptát, proč se tak rozepisujeme o činnostech, které jsou většinou neviditelné, ať už pro za-

městnance nebo pacienty našeho rehabilitačního centra. A zda jsou vůbec například přestavba webových stránek nebo zjednodušení loga důležité nebo nutné? Nová podoba webu i loga nutná je.

Naše webové stránky mají totiž více jak 50% návštěvníků z mobilních zařízení, z telefonů nebo z tabletů, a toto číslo bude v každém případě dále stoupat. Proto je nezbytností web, který „umí“ rozpoznat, zda jej prohlídíte z mobilu nebo z počítače. (Tzv. responzivní web, podle anglického výrazu response = odpověď, reakce, odezva. Je to způsob vytvoření HTML dokumentu, který zaručí, že zobrazení stránky je optimální pro všechny druhy zařízení). Stejný důvod vedl i k úpravě loga, které má nyní graficky „čistší“ a „čitelnější“ podobu. Jeho barvy ani dvě varianty (modrá a bílá) žádných změn nedoznaly. A když změním logo, musíme pokračovat sjednocujícími změnami právě těch aplikací, o nichž byla řeč v předchozích odstavcích.

Shrnuto: Změny nutné jsou, technologický vývoj nezastavíme a musíme na něj reagovat. Léčbu pacientů těmto změnám přizpůsobujeme průběžně, nyní nastal čas přizpůsobit nové době i naše informační nástroje.

(Pokračování v dalším čísle.)

Cílem kompozice i barevného ladění této nové fotografie (i těch ostatních) je představit naše rehabilitační centrum jako příjemné, klidné a přátelské místo, kde se pacientům dostane náležitě podpory a profesionální pomoci. Daří se nám to?

Cukrářka Kateřina Břenková: V Česku dáváme do cukroví víc lásky

David Věžník

Běžně je nepotkáte, ale máte-li rádi sladké, jejich výtvořy jistě velmi dobře znáte. O kom je řeč? O cukrářkách, které pro restauraci U Sestřiček a kavárnu Lara připravují nejrůznější laskominy. Co všechno to obnáší? Jaké jsou trendy v cukrářském oboru? A co našim klientům a pacientům nejvíce chutná? O tom všem jsme si povídali s nejmladší členkou cukrářského týmu Rehabilitačního centra Čeladná Kateřinou Břenkovou.

Kdy vás vlastně poprvé napadlo, že byste mohla být cukrářkou?

Ještě když jsem šla na střední školu, vůbec jsem nevěděla. To jsem šla na ekonomku do Frýdku, kde učil a dodnes učí můj táta. Říkalo se, že ekonomka se vždycky hodí. Pak jsem šla studovat na Báňskou univerzitu účetnictví a daně. Už tehdy jsem ale pekla – u nás doma o víkendů vždycky musela být bábovka nebo něco takového. Možná to mám po babičce, které jsem už jako malá pomáhala péct cukroví. Jednou jsem, ani nevím, jak mě to napadlo, upekla bráchovi k narozeninám dort a pak už se to postupně začalo rozjíždět.

Kdy se to rozjelo naplno?

To bylo, když jsem měla dělat státnice. Ty jsem si posunula na září, ale neudělala jsem je. Tím pádem jsem měla rok, kdy jsem měla přerušené studium, takže jsem neměla status studenta. A tak jsem začala doma péct. Jedna naše rodinná známá je navíc třídní učitelkou cukrářů ve Frenštátě. Hodně lidí mi pak začalo říkat: „Tak když tak pečeš, běž aspoň do učení.“ A tak jsem se přihlásila a nakonec to dopadlo tak, že letos končím učební obor cukráře. Rodiče si sice přáli, abych pokračovala v rodinné účetní firmě, ale to jim bohužel nevyšlo. (smích)

Takže budete bakalářka cukrářka...

Ano, přesně tak. (úsměv)

Během učení jste se vypravila na stáž do Francie. To je něco jako výměnný pobyt?

Ano, je to tak, ale kvůli covidu a dalším komplikacím k nám vlastně nikdo výměnou z Francie nepřišel.

Jak jste se k této stáži dostala?

Oslovila mě vedoucí praxe. Chtěla tam poslat někoho staršího, kdo může tři týdny chybět a kdo má zároveň zájem v oboru pokračovat. Zvláštní totiž je, že mezi spolužáky a spolužačkami byli takoví, kteří cukrařinu dělat nechtěli. A tak si vybrala mě – byla jsem v posledním ročníku. Druhé místo obsadila jedna žačka

Kateřina Břenková. Zabalíme a můžeme expedovat. V tomto případě preclíky k prodeji na Otevření sezóny.

z oboru Hotelnictví, která taky byla starší. Ta se zase vyučila cukrářkou a chtěla jít dál, takže studovala ten obor s maturitou.

Co jazyková bariéra?

Ona to ta paní učitelka ve chvíli, kdy mi stáž nabízel, nevěděla, ale já jsem se francouzsky učila už na základní i na střední škole.

Jak to tam pak probíhalo?

Pracovala jsem tam v čokoládovně a cukrárně, ale více té práce bylo s čokoládou. Byla to přitom velká firma, takže vše se vyrábělo v obrovském množství. Ty zkušenosti jsou tím pádem jiné, než je standard u nás, protože mnoho věcí se dělalo strojově. Byla jsem ale třeba i půlku dne u pásu a posouvala jsem a balila pralinky. Později jsem dělala spíše dozdobovací a dekora-

tivní činnosti. To sice nebylo moc kreativní, ale i tak jsem poznala, že spoustu těch věcí dělají úplně jinak než my v Česku.

Co jste si z Francie odvezla jako takový největší poznatek? Co se třeba liší?

V porovnání s tou velkovýrobou jsem získala pocit, že v Česku do toho cukroví dáváme víc lásky. Každého výrobku se dotknou něčí ruce. Na druhou stranu ve Francii si potrpí na ty nejkvalitnější suroviny – pracovali jsme tam třeba s vanilkovými lusky. Vyškrabávala jsem semínka a přemýšlela jsem, že to se u nás vůbec nepoužívá. Tím, že to byla čokoládovna, tak si tam třeba i vyráběli vlastní čokoládu přímo z kakaových bobů. Co mě pak zaujalo, že ve Francii je cukrařina víc záležitostí mužů. Tady jsme měli ve třídě jednoho kluka, tam, ve třídě oboru Pekař, byla jediná holka.

Jak jste se dostala do rehabilitačního centra?

Narazila jsem na inzerát, v němž hledali cukrářku na hlavní pracovní poměr. Chtěla jsem spíše jen na brigádu, a tak jsem se zeptala, jestli by to bylo možné. A protože sem nikoho na hlavní pracovní poměr stále nemohli najít, byli rádi aspoň za brigádníka. Pan Šárský mi pak navíc domluvil, že mi práci tady uznali zároveň jako praxi ve škole. Cukráři tam totiž praxi musejí vykonávat přímo ve školní cukrárně. V červnu mě čekají zkoušky a od září zde nakonec nastoupím na hlavní pracovní poměr. (Poznámka redakce: Kateřina zkoušky úspěšně složila na konci června, a tak je z ní opravdu cukrářka bakalářka.)

Co vás na práci cukrářky nejvíc baví?

Někdy je ta práce sice trochu monotónní, každý den člověk dělá to stejné, ale baví mě, že jednou za čas to můžeme obměnit. Tady máme navíc skvělý kolektiv a to taky dělá hodně.

Jaký je váš aktuálně nejoblíbenější zákusek?

Jsem spíše na ovocné věci, čokoládové nemám moc ráda – třeba likérová špička je na mě moc čokoládová. Raději mám například ovocné košíčky nebo lehké dorty.

Máte třeba nějaký nápad na cukrářský výrobek, zákusek, který byste zde chtěla uplatnit?

Když jsem sem nastupovala, bylo mi řečeno, že zdejší zákazníci mají rádi klasiku – větrníky, punčové dorty, špičky, ... Přesto bych třeba alespoň přes léto ráda zařadila nějaké to osvěžení.

Co by to bylo, kdybyste měla volnou ruku?

Třeba něco pistáciového nebo kávového. Anebo zrovna makronky.

Martina Štefková. Krému není nikdy dost...

Vlasta Běčáková. Takhle se rodí kremrole.

Jsou v dnešní cukrařině nějaké trendy?

Dnešním trendem jsou například makronky. Ty jsme si tu s kolegyní zrovna nedávno zkusily upéct, abychom vyzkoušely zdejší troubu...

A povedly se?

Povedly. Ale je to zase cukroví dražší na výrobu – používá se mandlová mouka a celkově kvalitnější suroviny. Je tedy jasné, že běžný pacient si tady asi makronku nekoupí.

Zmínila jste troubu. Může si člověk upéct cokoliv i doma, nebo se vybavení v profesionální cukrárně diametrálně odlišuje od toho běžného domácího?

V základu si člověk může doma vyrobit cokoliv, odlišuje se to hlavně v tom množství – přece jen doma dáte do trouby jeden dva plechy, my můžeme péct až osm plechů zároveň. Tím se šetří samozřejmě i čas. Ale i to domácí vybavení se zlepšuje – kamarádka si před časem pořídila novou troubu a radostně mi volala: „Tam je program i na makronky!“ Takže zrovna ty makronky zvládnete i doma. (smích)

V cukrárně člověk většinou vidí krásné hotové výrobky. Stává se vám, že se něco pokazí?

Jsmo jenom lidi a pracujeme rukama, takže občas se nějaká nehoda stane, ale třeba polámané cukroví se dá přidat k odkrojčkům z korpusů, ze kterých se běžně dělají třeba rumové koule, nebo do základní vrstvy cheesecakeů.

Dokážete si představit, že byste v naší cukrárně pracovala celý život?

Hovoří se o tom, že by se prostory rekonstruovaly a zvětšily. Mohlo by se toho péct víc zároveň a navíc by nás mohlo být na směně víc. Pokud se to povede, bude to bezvadné. To bych si to pak představit dokázala. Já ještě pečů i doma – občas někomu upeču na

narozeniny třeba dort, a tak mi někteří příbuzní nebo kamarádi říkají, že si mám otevřít vlastní cukrárnu.

Sledujete nějaké cukrářské celebrity?

Samozřejmě, třeba Ivetu Fabešovou z Prahy i nějaké menší cukráře a cukrářky třeba z Bratislavy. Sociální sítě přibližují ten obor běžným lidem – ty cukrářky například ukazují, že žádný dort nevznikne jen tak, že je potřeba nakoupit suroviny, uskladnit, že je potřeba starat se o stroje.

A co Peče celá země? Přihlásila byste se?

Určitě ne. Soutěž jsem sledovala, ale přihlásit bych se nemohla – hlavně kvůli času a hromadě stresu.

Silný tým našich cukrářek, zleva: Kateřina Břenková, Martina Štefková a Vlasta Běčáková. Dáte si??

Naše cukrářská výroba a cukrářky

Vlastní cukrářské výrobky jsme začali vyrábět po dokončení rekonstrukce restaurace U Sestřiček a nové kuchyně na konci roku 2014. Postupně jsme v sousední provozní budově vytvořili a vybavili zcela nové pracoviště cukrářny, kam jsme výrobu cukrářských výrobků přenesli v roce 2016.

Postupně se v cukrárně vystřídal několik kolegyně, **Katka Břenková** v podstatě nahradí ve stálém pracovním úvazku Moniku Chromečkovou, která před časem neodolala volání vlastní cukrařiny a nyní provozuje

úspěšnou cukrářskou výrobu doma v Zákušicích.

Služebně nejstarší členkou týmu je **Martina Štefková**. Vyučená cukrářka k nám nastoupila v roce 2011 a pracovala v LD Golf jako servírka. V roce 2019 přešla do cukrářny, a k cukrařině se tak vrátila po 16 letech.

A do třetice je tu **Vlasta Běčáková**. V rehabilitačním centru pracuje od roku 2014, kdy nastoupila jako pomocná síla v kuchyni. Cukrářkou je od roku 2016, právě ona s provozem v nové výrobně začínala.

Představuje se externí spolupracovník oddělení marketingu:

DAVID VĚŽNÍK

Bc. DAVID VĚŽNÍK je již osm let externím spolupracovníkem oddělení rozvoje a marketingu Rehabilitačního centra Čeladná, a to zejména jako kameraman, střiháč a „hlas“ TV Ondřejka. Také je příležitostným autorem článků Čeladenské fontány, mimo jiné i předchozího rozhovoru s cukrářkou Kateřinou Břenkovou. A proto je nejvyšší čas, aby se více představil:

„S prací pro Beskydské rehabilitační centrum jsem začal v prosinci roku 2014. Externě se od té doby podílím zejména na přípravě reportáží pro TV Ondřejka, takže mě často můžete vidět pobíhat po areálu s kamerou v ruce. Občas rovněž napíšu nějaký ten článek pro Čeladenskou fontánu. A protože právě psaní bych se nyní rád věnoval více, uvítal jsem i možnost se představit v časopise.

Vyrůstal jsem na Vysočině – v malém městě Náměšť nad Oslavou. Nejrůznějšími studijními, pracovními a osobními cestičkami jsem se pak z Brna přes Zlín usídlil před deseti lety v Ostravě.

Blížil se konec roku 2014, když mě můj kamarád a zároveň zdejší zdravotník Jirka Matýsek požádal o spolupráci na reportáži z vernisáže výstavy mandal Marty Havranové v Galerii Lara. Věděl, že jsem při studiu na vysoké škole pracoval v rádiu, a napadlo ho ozvláštnit chystanou reportáž mluveným komentářem. Souhlasil jsem a od té doby jsem v podstatě jakýmsi ‚hlasem TV Ondřejka‘ – namluvil jsem úvodní bloky vysílání i různé pozvánky. A samozřejmě ony reportáže, které několik let pomáhám Jirkovi taky natáčet a střihát. Tohle pro mě byla činnost nová, ale trůfám si říct, že jsem se za ty roky naučil kameru i editační software jakž takž ovládat. :-)

Pátým rokem pracuji na volné noze jako copywriter, editor, redaktor a korektor. Mou velkou vášní je hudba, s níž je už třiatdvacet let spojeno moje působení v re-

V listopadu 2018 se David Věžník v rámci své práce pro TV Ondřejka a Okrašlovací spolek Rozhledna zúčastnil jako kameraman křtu knihy Petra Anderle a kolektivu O lidech v Beskydech III. Video reportáž ze křtu vysílá TV Ondřejka v bloku věnovaném okolí rehabilitačního centra, zajímavostem a historií regionu, který je na programu v úterý a v pátek. Foto: Stanislava Slováková

dakci hudebního webu musicserver.cz. Průnik textů a muziky se projevuje i v dalších činnostech pro rehabilitační centrum: Vybírám například hudební podklady pro TV Ondřejka, dále se podílím na textech pro facebookový profil, občas vypomůžu s přípravou hromadných e-mailů.

V horách takto začínám čím dál víc zapouštět kořeny – jednou z mých nejoblíbenějších spoluprací je ta pro zdejší kosmetické Studio Lenka: Lence Uhlářové se starám o facebook i webové stránky.

Pracuji také pro čeladenský Okrašlovací spolek Rozhledna, sta-

rá se o obsah a aktualizaci jeho webových stránek a propagaci činnosti. Zmínit musím i pravidelné korektury skvělých knih o Beskydech historika Petra Anderle, vydávaných tímto spolkem, které jsou k dostání i na některých místech centra.

A co dělám, když zrovna nepracuju? Protože moje práce znamená hodně čtení a psaní, po práci už jen velmi málo čtu nebo píšu. Raději se podívám na nějaký seriál, film nebo vyrazím do města či do přírody. Třeba do Beskyd."

Přejeme Davidovi hodně dobrých nápadů a čtivých textů. (red)

STO RADOSTÍ ANNY BORSKÉ

V Galerii Lara proběhla vernisáž výstavy s pořadovým číslem 100

Andrea Anderle Adamová

Kdybychom výstavy svědomitě nečíslovali už od zahajovací výstavy obrazů „Krajiny duše“ Aloise Andrewa Urbíše v dubnu 2011, sama bych nevěřila, že už jich máme za sebou tolik. Spočítané je máme i proto, že musíme už několik let rozepisovat termíny výstav tři roky dopředu, protože se stále hlásí noví zájemci.

OČEKÁVANÝ OHLAS

Výstava Anny Borské *Miluji květiny, a tak je maluji* je u nás už její třetí (2017, 2019) a není to náhoda. Když jsem zvažovala, komu bych mohla tento pro nás mimořádný termín nabídnout, moc jsem se z několika důvodů nerozmýšlela. Věděla jsem, že její předchozí dvě výstavy se setkaly s mimořádným ohlasem návštěvníků. Maluje převážně květiny, květinová zátěší, kytice a louky. Má cit pro barvy a z jejích obrazů číší láska k těm nejjemnějším květům. A to jsou nejspíš některé z důvodů, proč je návštěvníci tak oceňují. Je také absolventkou výtvarných kurzů pořádaných ostravským ateliérem Mlejn. A když říkám také, myslím tím ještě několik dalších amatérských výtvarnic, které už u nás obrazy vystavovaly. Mnoho dalších zájemců o kultivaci vlastního výtvarného projevu a talentu si mohlo díky činnosti Mlejna splnit svou touhu i v seniorském věku. Stejně jako paní Anna Borská. A i kdybych to brala pouze z ekonomického hlediska, tak jejích obrazů jsme vždy prodali nejvíc. A to se v galerii také musí počítat. (Jen za první čtyři dny této výstavy si noví majitelé odnesli čtyři obrazy, před uzávěrkou časopisu obrazů chyběla v galerii víc jak půlka. Ale nechte se odradit, stále je bohatě z čeho vybírat.)

SLAVNOSTNÍ STOVKA

V pátek 17. června se nám tohle všechno pěkně sečetlo v hojně účasti přátel a členů rodiny paní Anny, kultury milovných občanů Čeladné i Kunčic a dokonce si vernisáž nenechalo ujít několik pacientek, což mě potěšilo dvojnásob. Pohoštění i hudba šly při takovém jubileu na účet vedení podniku, a tak měla tato událost všechny atributy vernisáže. O výborný hudební doprovod se postaral pan Jaroslav Erben, alias Singer Jerry. Hudebník, který už mnoho let u nás pravidelně vystupuje v restauraci U Sestřiček (bohužel s dvouletou pauzou kvůli covidovým zákazům) umí rozproudit zábavu. Podařilo se mu to i tentokrát, svůj domluvený čas hraní jen tak mimochodem natáhl na dvojnásobek a přitom dokázal vylákat

na pomyslný „parket“ i devadesátiletou seniorku.

POKRAČUJEME V TRADICI

Spisovatel a publicista Petr Anderle ve svém proslovu připomněl, že „...doktor Jan May byl lékařem, který nad jiné ctí slavnou Hippokratovu přísahu, která se stala ikonickým textem západní kultury. Úlohu lékaře chápal tak, že doktor jest tím, kdož je činitelem, vnímaným jako osoba sjednocující v sobě lékařské umění a filantropickou roli otcovského přítele. Proto také v roce 1902 založil dnešní Lázně Skalka, ve smyslu Hippokratova odkazu a teorií. Konec konců Hippokrates z Kósu, (otec klinické medicíny) se jako první začal zajímat o rodinnou anamnézu a o životní prostředí pacientů... Někdy potřebujete k úspěšné léčbě také potřebnou duševní podporu. Kde jinde ji nalézt než v krásných obrazech a fotografiích onoho sta autorů děl vystavených v letech 2011-2022 v Galerii Lara Beskydského rehabilitačního centra v Čeladné.“

JAK JSME ZAČÍNALI

Sama jsem při vernisáži zavzpomínala na to, že při vybavení prostor profesionálním závěsným systémem a osvětlením jsme s tehdejší kolegyní Alenou Jančurovou vůbec nepočítaly s nějakým pravidelným výstavním plánem, spíše s příležitostnými výstavami

případných zájemců. Tou úplně první zkouškou byla výstava 12 velkoformátových fotografií finalistů soutěže Strom roku, pořádanou Nadací Partnerství. Naše galerie ale doslova zaplnila mezeru na trhu okolních profesionálních galerií v tom smyslu, že u nás mohou vystavovat také amatérští výtvarníci a fotografové.

ROZDÁVÁME RADOST

Šlo to docela rychle, zájem byl veliký a už mnoho předchozích výstav ukázalo, že lze jen těžko mezi nimi najít rozdíly. A to je také jeden z důvodů, proč si i pouhá „chodba“ vydobyla svébytné postavení. Hned naproti máme Galerii malířů Beskyd, která se pyšní opravdu slavnými jmény moravských malířů. Za návštěvu stojí obě a víme od pacientů, kteří k nám jezdí opakovaně, že při pobytu nevynechají ani jednu. Jisté je to, že jsou obě galerie kromě dalších kulturních nabídek rehabilitačního centra jedním z pomyslných zdrojů péče o duševní zdraví a radostné rozpoložení našich pacientů. Aspoň tedy těch, kteří do nich zajdou.

I když Galerii Lara nazýváme vlastně jen „chodbu“, je vidět, že takhle naše chodba táhne. A to naplňuje radostí nás i ty, kteří tam mohou vystavit svá díla pro radost všem, kteří si tam najdou cestu. Momentálně je tak těch radostí přesně sto a přejme galerii, ať se za dalších 11 let dočká další stovky. Galerie prý nestárnou tak rychle, jako lidé. Uvidíme...

Výstavu Anny Borské *Miluji květiny, a tak je maluji* si můžete v Galerii Lara prohlédnout až do středy 27. července 2022. Neváhejte!

Nahoře: Gratulantů bylo opravdu mnoho. **Uprostřed:** Takhle se raduje dcera z mamčin úspěchu. Anna Borská vpravo. **Dole:** Další upřímná radost a gratulace kolegyně ze Mlejna, výtvarnice Miroslavy Pastuškové (vpravo). ▶▶

Nahoře: Květiny se přirozeně líbí dětem. Dole: O radostnou náladu vernisáže se postaral také Jaroslav Erben, alias Singer Jerry. Tančící dáma vedle něj se nám pochlubila, že už jí 90 let bylo... Foto: Josef Konečný

Novinky v TV Ondřejka

Andrea Anderle Adamová

První verzi vysílání programu s názvem Televize Ondřejka jsme spustili v únoru 2013. V téže době jsme také všechna televizní videa začali zveřejňovat na vlastním YouTube kanále www.youtube.com/rehabilitacnicentrum. Nyní má vysílání TV Ondřejka čtyři různě tematicky zaměřené programové bloky. Každý trvá bezmála tři hodiny a opakuje se 24 hodin v různé dny. Na internetu máme trvale zveřejněno celkem 172 videí. Počet videí v blocích TV Ondřejka je nižší, protože neaktuální videa, jako jsou například pozvánky na výstavy v Galerii Lara, z programu vysílání po ukončení akcí vyřazujeme. V každém čísle v této pravidelné rubrice představujeme nová videa. Od března 2022 přibýlo šest.

Dvě pozvánky na výstavy v Galerii Lara a dvě reportáže z vernisáží (1:30 min.; 4:50 min.)

Od května do půlky června vystavoval Alfred Krzemień fotografie na výstavě s názvem **Island, krajina z jiného světa**. Slavnostní vernisáží jsme poté 17. června zahájili již 100. výstavu v pořadí od vzniku Galerie Lara. Tuto vzácnou příležitost a termín jsme nabídli amatérské výtvarnici Anně Borské a její výstava opět stojí za zhlédnutí. Píšeme o ní podrobně na jiném místě, a jestli máte možnost se na výstavu **Miluji květiny, a tak je maluji** přijít podívat, neváhejte – končí 27. července 2022. Obě výstavy měly podařené vernisáže, a tak se nejen dostaly do vysílání jednoho z programů TV Ondřejka, ale jsou také k vidění na YouTube.

Alfred Krzemień: Island, krajina z jiného světa.
99. výstava v Galerii Lara.

Připravujeme: Pozvánku na výstavu obrazů Mileny Kantorové **Někde nablízku svítí světlo** od 29. 7.

Otevření sezóny – pozvánka a reportáž (1:25 min.; 8:35 min.)

O letošním Otevření sezóny 2022 píšeme podrobně na jiném místě. Byla to opět podařená akce, navíc po třech letech „kulturního půstu“, a tak jsme ani nemohli vynechat její připomenutí formou reportáže. Jako obvykle ji budeme několik měsíců vysílat v TV Ondřejka a trvale bude na našem YouTube kanále.

Novinky v INFO kanále

Vysílání našeho druhého televizního programu s názvem Info kanál jsme zahájili v lednu 2019. Tento program zobrazuje texty a fotografie, které stručně představují naše služby a různé aktuální informace. Program má pět základních okruhů témat, která jsou vizuálně odlišena různě barevnými lištami: Informace o léčbě v BRC (tmavě modrá), nabídka služeb wellness centra Lara (oranžová), restaurace U Sestřiček (světle modrá), pozvánka do Galerie malířů Beskyd (rezavě hnědá) a kulturní nabídka (zelená). Fotografie a texty se obměňují po několika vteřinách.

Na obrazovce Info kanálu se trvale zobrazuje aktuální čas, datum a jmeniny. Pravidelně se také načítá místní předpověď počasí na dva dny a na nejbližších několik hodin. Hlavní výhodou tohoto kanálu je okamžitá možnost změny obsahu. Nejaktuálnější jsou textové informace v dolní liště.

Informace o léčbě v BRC jsou základní, v plném provozu je wellness centrum, restaurace U Sestřiček,

kavárna Lara i obě galerie. Kalendář kulturních akcí se zaplnil dvěma hudebními pořady každý týden (v úterý a v pátek), 2x týdně jsou výlety a do nabídky pro pacienty se vrátily i vlastivědné přednášky.

Programy TV Ondřejka a Info kanál lze sledovat pod čísly 1 a 2 v televizích v pokojích léčebných domů v hlavním areálu BRC a v LD Polárka.

Čas od času nás zaujme nějaký článek, o němž si říkáme, že by bylo dobře, kdyby si ho přečetli i ostatní. Takže „čteme pro vás“. Nedávno nás zaujal sice starší, ale dle našeho názoru nadčasově platný článek, který na web Lidových novin Nevitelný pes napsal

Petr Anderle.

Převzato z <https://neviditelnypes.lidovky.cz/novinari/petr-anderle>; 18. 4. 2022.

NEKAMENUJTE PROROKY

Již v kmenovém uspořádání dodržovali lidé určitá pravidla, která zajišťovala jejich existenci a přežití. Pokud se objevili jednotlivci s nápady, které znamenaly určitý pokrok (nejen technický), byli přijímáni s pochopením a s podporou. Pokud se objevili ovšem jednotlivci či skupiny lidí, přicházející se změnami společensky problematickými, nebyli vždy přijímáni s pochopením a s porozuměním. Leckdy jim mohlo jít dokonce o život – odtud ono známé „nekamenujte proroky“.

Prvními historicky doloženými a úspěšnými proroky byli nesporně Abrahám a Mojžíš. Neboť o nich bylo známo, že hovořili přímo s Bohem. Tehdy proroci nepředpovídali vzdálenou budoucnost, leč byli prostředníky mezi lidmi a Bohem. Jejich vize (zejména popis Ježíšova pozemského života) obsahuje Písmo. Konec konců i jeho smrt je v mnohém vysvětlována jako naplnění Písma, tedy prorockých předpovědí.

Při zatčení v Getsemanské zahradě řekl Ježíš: „Toto všechno se však stalo, aby se splnilo, co napsali proroci“. Proto je pro mnohé z nás Ježíš vrcholem a korunou všech proroků, jakkoli toto přesvědčení nikomu nevnučujeme. K němu musí dospět každý sám. Avšak odtud se dostalo označení prorok i do našich životů, jakkoli nesmíme proroky spojovat s věstci. Ti jsou zcela jinou kategorií. A tak v době moderní píše Vítězslav Hálek ve svých Večerních písních v roce 1879 tento verš:

*Nekamenujte proroky!
Neb pěvci jsou jak ptáci:
kdo hodil po něm kamenem,
k těm víc se nenavrací.*

Hálkovy verše zaujaly natolik skladatele Bedřicha Smetanu, že nám zanechal cyklus „Večerní písně“, v němž jednou z pěti skladeb je ona s názvem „Nekamenujte proroky“. A když v roce 2013 hledal Zdeněk Mahler název pro svoji životopisnou knihu o Bedřichu Smetanovi, zvolil pro ni titul „Nekamenujte proroky“.

Pro nás jsou proroky i básníci, lékaři, umělci a také vizionáři. V Beskydském rehabilitačním centru jsme jimi doslova obklopeni. Vizionářem byl MUDr. Jan May (1869–1931), jemuž vděčíme za první konkrétní kroky k založení Lázní Skalka v roce 1902. Prorokem byl nesporně i čeladenský básník Josef Kalus, který doslova přilákal do Čeladné řadu významných malířů, spisovatelek a literátů.

Nedávno jsme v Čeladné znovu otevřeli zrekonstruovaný Památník Josefa Kaluse v budově bývalé školy, ve které Josef Kalus devatenáct let učil. Některé básnickovy verše si mohou vyslechnout klienti a návštěvníci Beskydského rehabilitačního centra ze zařízení, umístěného nedaleko jeho busty (kopie díla sochaře Jana Knebla) v lázeňském parku. Pro rocké poselství nám již po desetiletí posílá náš krajan Albín Polášek (1879–1965) svojí úžasnou sochou „Strůjce svého osudu“ z roku 1907, jejíž kopie stojí nedaleko busty Josefa Kaluse (1855–1934).

K pobytu hostů v lázních a v zařízeních jim podobných patří i léčivé prameny. V roce 1889 koupili původní statek na místě dnešních lázní manželé Klauďie a Ferdinand Brázdovi. O dva roky později si Ferdinand Brázda (1840–1896) šel odpočinout na trávník za statkem – sužovaly ho již řadu měsíců bolesti žaludku. V trávě si všiml malého pramínku vody a nad ním jakoby se vznášela Panenka Marie. Voda z náhle se objevivšího pramínku nakonec Brázdův neduh kupodivu vyléčila a zvěst ta se rozkřikla mezi místními. Nakonec „záračný pramen“ vysvětil místní farář Josef Brázdil. A letní host Brázdových, stavitel Emil Christoph, nechal nedaleko pramene postavit kapli zasvěcenou Nejsvětější Panně Marii. V roce 2002 dostala kaple nový zvon „Richard“. Podstatnou částku na jeho pořízení věnoval slovenský zpěvák Richard Müller, který se zde úspěšně léčil.

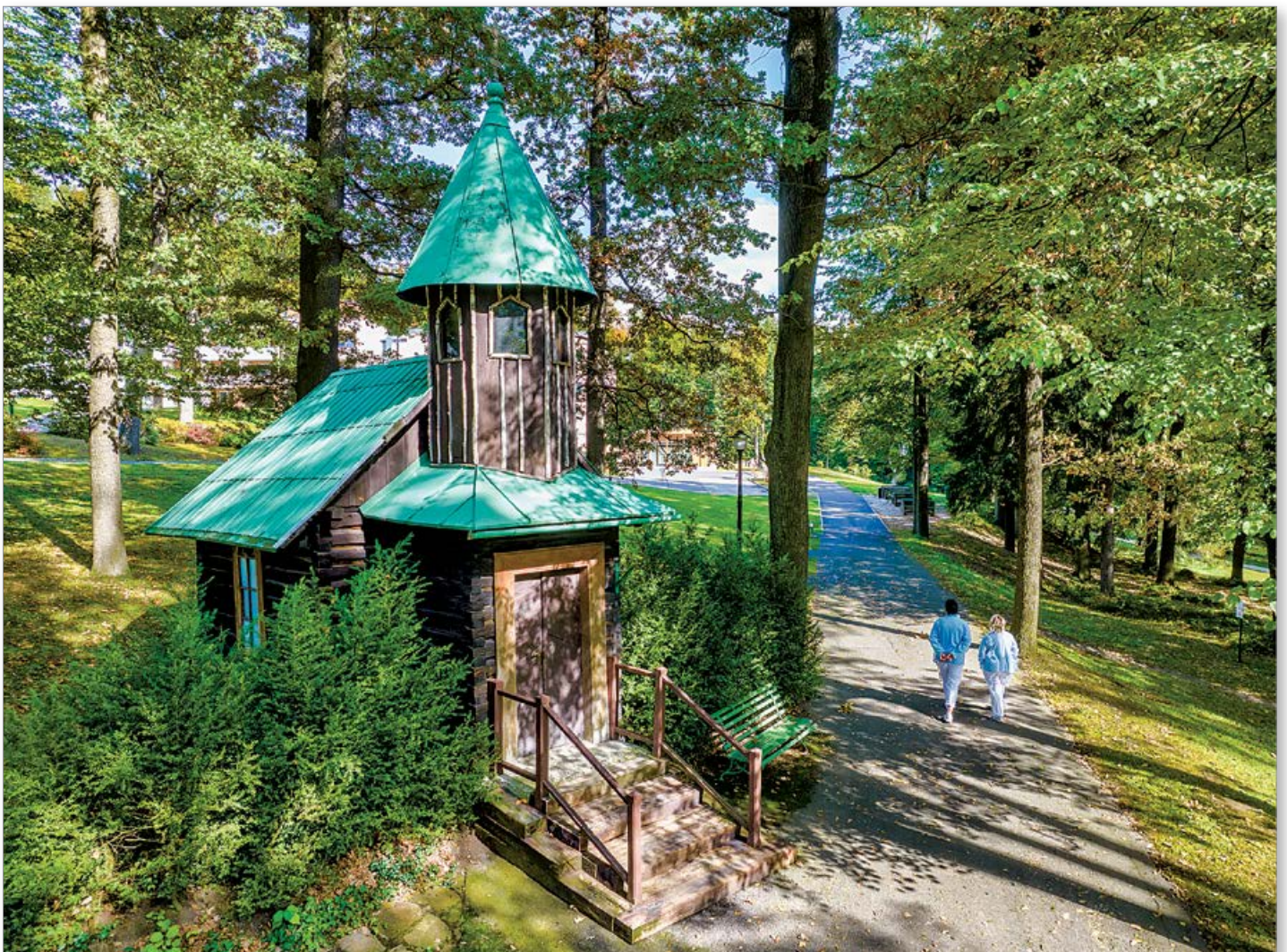
MUDr. Jan May nechal později pramen upravit a pojmenoval ho pramenem Ferdinandovým na počest sedláka Ferdinanda Brázdy, který s pokorou přijal ten dar.

25. října 2013 jsme vedle jezírka na počátku lázeňského parku zasadili Strom lidumil. Stal se jím vzrostlejší javor, který je k tomuto datu příslušný dle keltského kalendáře. Jenže onen den je také rodným dnem doktora Jana Maye, známého mimo jiné i přídomek Lékař lidumil. Čímž jsme veřejnosti vyslali signál, že formy filantropie a mecenášství jsou důležitými hodnotami našich životů.

K historii lázní patří také desítky přátel Josefa Kaluse, s nimiž se básník setkával právě v Lázních Skalaka. Přijížděli sem malíři Jan Michna, Jan Knebl, Břetislav Bartoš, Ferdiš Duša, Leopold Parma a mnozí další. Originály obrazů některých z nich jsou dnes k vidění i v lázeňské Galerii MB (malířů Beskyd). A také spisovatelé Vilém Mrštík, Eduard Sokol, František Karas, Sokol-Tůma, Karel Kálal, Metoděj Jahn a spisovatelky Růžena Svobodová, Božena Benešová a jiní. Ateliér v lázních měli malíři bratři Alois a Bohumír Jaroňkové. Často nechyběl ani profesor petrohradské konzervatoře Hynek Vojáček či rodák z nedalekých Hukvald hudební skladatel Leoš Janáček. Občas se v lázních objevil i houslový virtuos Jan Kubelík.

Důstojným pokračovatelem vizionáře MUDr. Jana Maye byl MUDr. Berthold Storch (1867–1943), jehož jméno nese jeden z léčebných domů. Tento dům ve slohu čistého funkcionalismu je dílem dnes bohužel nedoceneného architekta Lubomíra Moučky (1897–1961). Takových podobných děl na Moravě moc nebudeme. Z objektu se v roce 1953 stala okresní porodnice a do jejího zrušení v roce 1996 v ní přišlo na svět neuvěřitelných 32 441 dětí. Zásluha to kolektivu lékařek a lékařů, vedených primářem Jaromírem Broulem (1915–2001). Jeho manželka MUDr. Věra Broulová rozená Čičatková (*1920), je dodnes spojena s pověstí velmi citlivé a odborně zdatné místní stomatoložky, která měla svou ordinaci v dnešním léčebném domě Ondřejka. Letos se dožila úctyhodných sta let.

A k prorockým vizionářům a praktikům musíme logicky připsat dva doktory – MUDr. Milana Bajgara a MUDr. Romana Dudyse a jednoho starostu Pavla Lukšu. Ty jsme svého času nazvali „Třemi muži ve člunu“ dle titulu jednoho úžasného románu anglického spisovatele Jerome Klapka Jerome. Neb jejich životní a zejména pracovní osudy jsou oněm románem.

Kapli Nejsvětější Panny Marie v lázeňském parku nechal postavit poblíž Ferdinandova pramene Emil Christoph v roce 1895.

Léčebný dům Dr. May nese jméno lékaře, který v těchto místech založil v roce 1902 Lázně Skalka. V pozadí se rýsuje Skalka (964 m n. m.), nejvyšší vrchol masivu Ondřejníku.

novým hrdinům v podstatě velice podobné. Podobají se tak trochu oné bláznivé desetidenní cestě tří přátel po řece Temži, s tím rozdílem, že nemají společného foxteriéra Montmorencyho, ale každý z nich měl nebo má své psy. A také s tím rozdílem, že jejich cesta trvá již více než dvacet let a stále ještě (zaplať bůh) neskončila.

Mnozí z těch jmenovaných, kteří patří neodmyslitelně k historii dnešního Beskydského rehabilitačního centra, by pravděpodobně protestovali, kdybychom je nazvali veřejně proroky. Ačkoli jimi byli a jsou, protože to byli právě oni, kdož přispěli k neuvěřitelnému fenoménu tohoto zařízení.

A nyní si představte, že bychom měli „jít s módou“ a hledat v jejich životě různá drobná selhání a začít bořit jejich sochy či pálit jejich obrazy a literární díla. Samozřejmě, že bychom možná našli v jejich životech nějaké „kádrové kaňky“, jimiž bychom svá nihilistická šílenství zdůvodnili. Za chvíli by na tomto krásném místě na jižním svahu vrcholu Skalka nezbyl kámen na kameni.

Americký spisovatel Raymond Douglas Bradbury

(1920–2012) popsal v roce 1953 ve svém utopickém románu 451 stupňů Fahrenheita svět, v němž je zločinem vlastnictví knih a hasiči nehasí domy provinilců, nýbrž je spalují. Sám autor svého času prohlásil, že se tento jeho román „týká světa odcizení lidí skrze média, jaký by se mohl vyvinout za nějakých čtyřicet či padesát let.“ V té knize nakonec cenzura vedla k úplnému zákazu psaného slova a rebelové se učili poklady literatury a filozofie nazpaměť. Nepřipomíná vám to něco? A konec konců, když před padesáti lety prorokoval americký křesťanský kazatel a evangelista David Wilkerson (1931–2011) pronásledování křesťanů v USA a sňatky homosexuálů, byl považován za neškodného snílka.

Žijeme v krásné zemi a mnohá dědictví těch, kteří ji dotvářeli před námi, jsou výzvou k pokračování. Važme si jejich odkazů a rozmnožujme je. Třebas jen tím, že nedovolíme zneuctit památné i drobné činy těch, kteří zde žili před námi. I kdyby tisíckrát došlo k jejich „oficiálnímu“ přehodnocení. I kyvadlo času se jednou vrátí do výchozí polohy. Takže „nekameňujeme proroky“. Nikdy se to lidstvu nevyplatilo. ■

Z dopisů redakci a vedení podniku

Měli jste to moc krásné

Dobrý den, chtěla jsem vám moc poděkovat za zasilání informací ohledně výstav a vernisáží. Byla jsem naposledy na vernisáži Anny Borské. Měli jste to moc krásné, dnes jsem vás dokonce navštívila znovu s maminkou, ať se taky podívá. Moc děkuji za Vaši práci. Stojí to opravdu za to.

Vím, že na poslední vernisáži jste mluvili o možnosti vystavovat, že bude až v roce 2025. Hodně mě to zpátky navnadilo k malování. Měla jsem mít u vás výstavu, ale kvůli termínu porodu jsem nakonec termín u vás zrušila. Můžu se tedy prosím zeptat, jestli opravdu jsou volné termíny až v tom roce, nebo myslíte, že by se nějaký termín neuvolnil i dříve? Děkuji moc za odpověď. Mějte se krásně.

Kateřina Krkošková (rozená Kanioková), Pstruží

Poznámka redakce: Výstavní termíny v Galerii Lara jsou opravdu závazně rezervované až do konce roku 2024. Paní Kateřino, jsme rezervovali termín na podzim 2025 a těšíme se, že do té doby bude mít hodně času a inspirace k malování. Přehled volných výstavních termínů je na www.larawellness.cz v záložce Galerie Lara.

Poděkování za rehabilitační péči

Vážení, dovoluji mi, abych poděkoval za příkladnou, vzorovou a odbornou RHB péči uvedeným zaměstnancům Vašeho centra. Hospitalizace od 2. 5. – 5. 6. 2022 vykazala výrazné zlepšení pohyblivosti a mírné snížení bolesti zad po prodělaném pracovním úraze. Poděkování patří paní doktorce Renatě Vítkové, za cenné rady a profesionální přístup, staniční sestře Anně Mičkové, za vysoký odborný a profesionální přístup, taktéž nelékařskému zdravotnickému personálu z LD Dr. Storchů II, kde jsem byl ubytován. Dále kladně hodnotím RHB aktivity a procedury, jmenovitě Janu Křepinskou z fyzioterapie, Petru Andryškovou a Kateřinu Jasníkovou (masáž celková, částečná, lymfodrenáž manuální) a Bc. Jiřího Cidlíka za Nordic walking, kterého jsem se aktivně účastnil.

Ještě jednou děkuji za uvedené. S pozdravem

PhDr., Mgr. Martin Duka, R.N., Kolín, Hradištko

Skutečnost předčila očekávání

V tomto rehabilitačním centru jsem poprvé, ale skutečnost předčila očekávání. Všichni pracovníci stále příjemně nalaďeni, vstřícní k pacientům, velmi ochotní. Strava velmi chutná, personál jídelny milý. Zvláště bych chtěla vyzvednout přístup paní Marty Tobolové, je to naše sluníčko. Velké poděkování.

Karla Hošťálková, Ostrava-Hrabůvka

Kde se o nás píše?

Shodou okolností se mluví o našem rehabilitačním centru hned ve dvou knihách, které vyšly nedávno. Obě mají společnou skutečnost, že jejich autorkami jsou naše bývalé pacientky.

Paní **Marie Hartmannová** se u nás léčila opakovaně a zamilovala si zdejší přírodu natolik, že se nakonec rozhodla vydat vlastním nákladem útlou knížku **Hádanky a básničky ze Smrku u Čeladné** s podtitulem **Pro děti i dospělé**. Hravé říkanky v sobě skrývají vždy nějakou hádanku, k jejímuž uhodnutí se někdy hodí znalost zdejšího prostředí a někdy jen všímavá pozornost k okolní přírodě. Je to osvěžující dílko a nás těší, že takové pacientky máme, a že kniha je již v evidenci Národní knihovny v Praze.

Druhé dílo je úplně „z jiného soudku“. Paní **Martina Ruská** ve své knize (již druhé vydání, sic!) popisuje autonehodu, kterou sice nezavinila, ale která jí v roce 2017 zcela změnila život. Kniha nese název **Život bez (zá)ruky** a titul napovídá, že následkem nehody přišla paní Martina o levou ruku těsně pod loktem. Není to lehké čtení, protože utrpěla mnohá další zranění a otevřeně popisuje svoje těžké životní období, jeho peripetie a v neposlední řadě svou urputnou vůli to nevzdát. Ve snaze vrátit se co možná nejvíc k „normálnímu“ životu přehodnotila svůj přístup k životu a také základy své víry v Boha, k čemuž nabádá i čtenáře.

V létě roku 2018 absolvovala paní Ruská rehabilitační pobyt v našem centru a tuto etapu její léčby v knize rovněž najdete. Nedávno nám poslala zaslanku s 10 knihami jako dar a v průvodním dopise vyjádřila přání, abychom knihu věnovali našim zdravotníkům, kteří o ni tehdy pečovali.

To samozřejmě na základě archivní dokumentace z její léčby učiníme a touto cestou posíláme paní Martině poděkování za všechny knihy s přáním, aby se její zdravotní stav co možná nejvíce zlepšoval. (red)

NOVÉ PŘÍSAĐOVÉ KOUPELE V NABÍDCE VODOLÉČBY

Jako novinku mají naši pacienti možnost využít v průběhu léčby tři nové druhy koupelí: jódovou, solnou a solno-jódovou. Vhodnost koupele posuzuje ošetřující lékař, protože tyto přísady mají také některé kontraindikace.

Jódová koupel

Jód se řadí mezi stopové prvky, a to znamená, že ho naše tělo potřebuje pouze v nepatrném množství. Toto množství je však z hlediska správného fungování organismu velice důležité, a pokud jej nezajistíme, mohou se objevit vážné zdravotní potíže. Jód je totiž potřebný ke správné činnosti štítné žlázy, která dále prostřednictvím hormonů ovlivňuje látkovou výměnu v těle, přirozené životní tempo a odolnost proti stresu.

Podobného efektu, jakým je vstřebávání jódu pokožkou při pobytu u moře, lze dosáhnout právě jódovou koupelí, která má příznivý vliv na naše zdraví. A to nejen díky přidávku jódu, ale pracuje rovněž s mechanickými a tepelnými účinky vody.

Tato koupel se připravuje přidáním 15 ml jodového koncentrátu, vyrobeného z přírodní solanky Darkovského typu, do vany s vodou o přibližné teplotě 37 stupňů Celsia. Jód se následně vstřebává pokožkou a jeho nezanedbatelné množství se do těla současně dostává také dýcháním, inhalací aerosolu, který se z koupele samovolně uvolňuje. Při koupeli tak dochází k prokrvení tkání a zlepšení činnosti orgánů, zlepšuje se hojení ran a funkce nervů, včetně funkce centrální nervové soustavy. Jódová koupel dále podporuje výživu chrupavek, což napomáhá správné funkci kloubů. Z dlouhodobého hlediska má také významný vliv na snižování krevního tlaku a cholesterolu v krvi.

Opomenout nelze ani lokální anti-septické a dezinfekční účinky.

Díky výše zmíněným vlastnostem je jódová koupel vhodná zejména při léčbě revmatických onemocnění, dále při cévních onemocněních mozku, srdce, periferních cév a doporučuje se také při kožních či gynecologických potížích. Dopřát si ji však můžete nejen při akutních zdravotních problémech, ale také za účelem celkové regenerace, omlazení a prevence. Jejím absolvování byste se však měli vyhnout v případě, že trpíte alergií na jód. Po koupeli, která trvá 15 minut, následuje celotělový zábal.

Solná koupel

Koupel v soli je velmi zdravá a používá se od pradávna. Zlepšuje krevní oběh, usnadňuje metabolismus, má zklidňující účinky na nervový systém a napomáhá tak k odstranění stresu, únavy a podrážděnosti.

Usnadňuje regeneraci svalů a zmírňuje kloubní i revmatické bolesti. Má protizánětlivý, dezinfekční a díky výraznému osmotickému efektu solného roztoku i celkový detoxikační efekt. K přípravě používáme koncentrát z mořské minerální krystalické přírodní soli, která pochází z jezera Saki u Černého moře a obsahuje přírodní Betakaroten. Teplota vody je 37–38 stupňů Celsia a po 15minutové koupeli rovněž následuje celotělový zábal. Koupel je možné doplnit vířivou funkcí vany.

Solno-jódová koupel

Tato koupel kombinuje účinky dvou předchozích a díky nižší koncentraci jódu je u ní i menší riziko alergické reakce. Doba procedury je 15 minut a ideální teplota vody 37 stupňů Celsia. I v tomto případě je možné koupel doplnit perlením.

Jan Neuwirth, vedoucí fyzioterapeut

Čeladenská FONTÁNA.

První číslo tohoto časopisu vyšlo v listopadu 2009.

Nepravidelný zpravodaj Beskydského rehabilitačního centra v Čeladné. Šéfredaktorka: Mgr. Andrea Anderle Adamová.
Redakční rada: Zdeňka Kišová, MBA, Bc. Jan Neuwirth, Ing. Blanka Ochmanová. Adresa redakce: BRC, 739 12 Čeladná 42.

Grafická úprava: A. A. Adamová. Tisk ME® a René Daubner - APRO Bruntál.

Distribuce dle rozdělovníku, v PDF ke stažení na adrese www.brc.cz/casopis-brc/. Zájemcům zašleme každé vydání na e-mail.

Toto číslo vyšlo v červenci 2022 v nákladu 1 500 výtisků.